

Інформаційний вісник
Наукової бібліотеки
Уманського державного
педагогічного
університету
імені Павла Тичини

Бібліотечні вісті

ГРУДЕНЬ 2013

ВИПУСК № 16

ВИПУСКАЄТЬСЯ ЩОКВАРТАЛЬНО

Традиції святкування Нового року в різних країнах світу

З приходом Нового року люди в усьому світі пов'язують найкращі надії та сподівання, а отже зустрічають його весело й оригінально. Вітаючи усіх наших читачів з наступаючим Новим роком, колектив газети "Бібліотечні вісті" пропонує розповідь про новорічні традиції різних народів.

Найбільш жаркий період року припадає на Новий рік в Австралії. У святкові дні вулиці і магазини Австралії заповнюються Санта-Клаусами. Вони розносять подарунки (заробляючи, до речі, 15 австралійських доларів за годину) і їздять не на санях, а на віндсерфінгу.

В Австрії неписаний закон гласить, що великим благом є почути у новорічну ніч у Відні урочистий звук "Дзвону миру", встановленого на соборі Св. Стефана. На Соборній площі 31 грудня збираються тисячі людей. За давніших часів тут доброю прикметою вважалося зустріти сажотруса, доторкнутися до нього і вимазатися. Вважалося, що це приносить велике щастя і удачу.

В Аргентині за давньою традицією службовці різних закладів в останній робочий день року, що минає, викидають з вікон старі календарі, непотрібні відомості і бланки. У діловій частині столиці країни - Буенос-Айресі - вже до полудня тротуари і проїжджа частина густо вкриваються пухким шаром паперу. Ніхто не знає, як і коли виник цей звичай. Не обходиться і без казусів. Розповідають, що якимось співробітниками однієї з газет у розпалі свята викинули за вікно весь архів...

У Греції існує звичай, за яким рівно опівночі глава сім'ї виходить у двір і розбиває об стіну плід граната. Якщо його зерна розлетяться по двору - у новому році сім'я житиме щасливо. Вирушаючи у гості, греки приносять з собою як подарунок покритий мохом камінь, і залишають його у кімнаті господарів. Говорять: "Нехай гроші господарів будуть такі ж важкі, як цей камінь". А ще у новорічну ніч святий Василь приносить грецьким дітям подарунки.

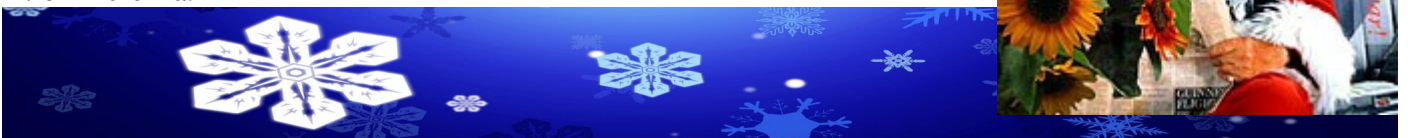

Оскільки в Бірмі Новий рік настає у найбільш жаркий період, його прихід відзначається фестивалем води. Видовище досить потішне: зустрічні люди поливають одне одного водою з різноманітного посуду. Але на це ніхто не ображається, адже цей ритуал - свого роду побажання щастя у Новому році.

У Болгарії напередодні Нового року люди купують кизилкові палички - неодмінний атрибут новорічного свята. Першого січня діти вітають рідних і близьких, злегка б'ючи їх цими паличками. Кизилова паличка в руках маляти - символ щастя. З останнім ударом годинника, що свідчить про кінець попереднього року, в усіх будинках на три хвилини згасають вогні: це хвилини новорічних поцілунків, які замінюють тости. Болгари радіють, якщо за столом хтось чхне. Кажуть, це на щастя...

Напередодні Нового року у Бразилії на піску океанських пляжів запалюють тисячі свічок. Жінки в довгих сукнях заходять у воду і кидають пелюстки квітів у хвилі океанського прибою. На спущених з вітрильників невеликих дерев'яних плотах запалюють багаття і товсті воскові свічки. Туди ж кладуть різноманітні найдки: фрукти, рис, солодощі, а також парфуми і мило, гребінці і дзеркальця. Це - подарунки могутній Іеманжі, грізній богині моря, покровительці моряків і подорожніх.

У Нідерландах раз на рік, саме на новорічний стіл, готують пончики з розинками. Голландські діти обожають білого жеребчика. Вони звечора кладуть у дерев'яні черевики моркву і сіно, щоб на ранок знайти в них улюблені тістечка.

Зустріч з поетесою Ліаною Лещенко

14 листопада у читальному залі №2 Наукової бібліотеки відбулася творча зустріч з поетесою, членом літературної спілки «Чернігів» Ліаною Лещенко.

Лещенко Ліана Григорівна народилася на Донеччині у сім'ї військового. Має дві вищі освіти. Працює у Бахмацькому будинку дитячої та юнацької творчості. Входить до редакційної ради всеукраїнського журналу «Наука і фантастика». Має подяку від Міжнародного жіночого конкурсу «Земля жінок» за внесок у справу збереження та охорони природи, екологічне виховання дітей.

Ліана Григорівна розповіла про милозвучність та красу рідної мови. Також охоче поділилася з присутніми своїми спогадами про минуле, про перший написаний вірш, про досягнення на літературній ниві.

Поетеса із великим задоволенням декламувала вірші із власної збірки «Виплекана словом краса», в якій розкривається широкий діапазон ліричного обдарування Ліани Григорівни. Також презентувала свою книжечку казок «Картопляне мишеня», яку охоче подарувала Науковій бібліотеці та студентам.

Щиро дякуємо студентам 34 групи факультету української філології за активну участь у заході: Вдовиченко Іванні, Деркаченко Лесі, Паршиковій Анні, Шаран Альоні, Сміщенку Владиславі, Ходаковій Марії, Поліщук Марині.

Руками створена краса

Хтось творить красу словом, хтось звуком, а хтось – кольорами... Люди показують неповторність краси, зображуючи її в картині. Радість, яку приносять нам їх шедеври це радість участі разом з художником в процесі пізнання світу, який ми називаємо мистецтвом. Надзвичайний світ власних образів, світ краси створює Олена Василівна Поліщук. Як бджола, добуваючи з квітів нектар, перетворює його на мед, так Олена Василівна з квітів життя створює квіти мистецтва, які пахнуть луками і лісами, це квіти людської радості.

Зустріч студентів 1 курсу природничо-географічного факультету з Оленою Поліщук, організована Науковою бібліотекою, відбулась 7 листопада з нагоди Дня художника, який нещодавно святкували всі шанувальники мистецтва.

Поліщук Олена Василівна – викладач нашого університету, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, заслужений майстер народної творчості України.

Майстриня повідала слухачам про своє захоплення українським народним декоративним розписом, розповіла і продемонструвала за допомогою мультимедіа, що значна кількість її розписів виконана за мотивами українських народних пісень, білин, дитячих казок, творів Тараса Шевченка, Василя Симоненка та інших видатних особистостей.

Багато уваги художниця приділяє творам, у яких простежуються мотиви легенд періоду язичництва і Трипільської доби. У розписах майстрині зафіксовано правічні коди національного мистецького формотворення.

Сподіваємось, що вечір-зустріч з талановитою художницею залишив незабутні враження в душах всіх присутніх.

Що таке Інтернет-форум?

В історичному контексті, форум – це зосередження в одному місці диспутів, висловлювань. В Стародавньому Римі форумом називали площу, на якій розташовувалася вся місцева інфраструктура: сенат, храми, суди і ін.

У сучасної людини слово «форум» асоціюється з одним із способів віртуального спілкування. В даному контексті правильним буде додавання приставки «веб-» чи «Інтернет-».

Інтернет-форум – це спосіб організації спілкування відвідувачів інтернет-сайту. Всі відвідувачі сайту можуть через надсилання повідомлень обговорювати

певне питання, читати та відповідати на повідомлення інших учасників форуму. Форум може спрямовуватись на довільну тематику, адже обговорювати можна будь-що і будь-яка он-лайн спільнота чи реальна спільнота розвивається саме серед учасників форуму.

Інтернет-форум також називають дошкою оголошень, дискусійною групою, інформаційним таблом чи веб-форумом. Проте форум дещо відрізняється від блогу, оскільки блог зазвичай пишеться однією особою і враховує дописи інших тільки за відповідною інформацією допису. Інтернет-форум надає можливість всім учасникам залишати власні дописи і відкривати нові теми.

Інтернет форуму відрізняється і від чату. Учасники чату зазвичай ведуть бесіди (перепишуючись) в той час, коли всі зайшли в чат, тоді як учасники форуму «вішають» повідомлення, які зможуть читати інші учасники щоразу після того, як заходять в систему. Для інтернет-форумів також характерним є більша зосередженість на певній темі.

Для того, щоб стати учасником форуму і отримати можливість обмінюватися повідомленнями, необхідно спершу зареєструватися. Потенційний учасник повинен зазвичай погоджуватися дотримуватися он-лайн правил, так званого мережевого етикету, виражаючи таким чином повагу до інших учасників і підтверджуючи відмову від профанації. Коли учасник затверджений адміністратором або модератором форуму, він обирає власне ім'я (нік) і задає пароль. Деколи пароль автоматично генерується. Аватар або картинка, обрана користувачем, появляється біля його ніку при кожному новому дописі.

Окремі бесіди на форумах називають темами. Теми складаються з дописів учасників форуму, які, зазвичай, мають можливість свої повідомлення редагувати, додавати нові теми, додавати дописи у обраній темі і редагування дані власного профілю. В профілі вказується додаткова інформація про учасника форуму, наприклад, місто його дислокації чи його інтереси. Адміністратор чи модератор Інтернет-форуму можуть також бути його учасниками. Адміністратор має право змінювати теми, переміщувати чи вилучати їх при потребі. Також в обов'язки адміністратора входить зміна програмного забезпечення Інтернет-форуму. Модератори є помічниками адміністратора і привілейованими учасниками форуму, які слідкують за дотриманням правил участі у ньому.

Програмно форуми реалізовано багатьма різноманітними мовами програмування. Найбільш популярними мовами реалізації форумів є Perl, PHP, ASP, Java і ін. Довільні текстові файли чи база даних може бути використана для конфігурації і збереження повідомлень на форумі.

Класичною структурою форуму можна вважати наступну:

Розділи – як правило створюються адміністратором (найчастіше він і є власником) форуму.

Теми – в кожному з розділів користувачі можуть створювати теми для обговорень. Зрозуміло, що адміністратор форуму повинен слідкувати за ними і суворо модерувати (перевіряти, схвалювати, видаляти).

Коментарі – під кожною популярною темою зав'язується дискусія, в процесі якої користувачі обмінюються своїми думками і пишуть коментарі. Саме через кількість тем і коментарів до цих тем визначають життєздатність і «розкрученість» довільного форуму. Активне обговорення тем – показник успішності подібного ресурсу.

Спілкування з книгами юність плакає, старість звеселяє, щастя прикрашає, у нещасті дає притулок і розраду, вдома радує, а поза домом не заважає. (Цицерон)

На нашому сайті продовжує працювати форум, на якому кожен із вас, дорогі відвідувачі, зможе обговорювати будь-які теми, які цікаві вам – користувачам бібліотеки.

Для того, щоб потрапити на наш форум Вам потрібно звернутися до посилання <http://library.udpu.org.ua/forum/1-holovnyi-rozdil> або на головній панелі навігації натиснути «Віртуальна читалка».

Пам'ятайте, для нас Ваші думки важливі.

Це цікаво знати

Після Покрови більшість народних прикмет обіцяють лише холоди. Черговим підтвердженням цього є і прислів'я про день вшанування Апостола Якова Алфеевського 22 жовтня. У народі цього дня говорили, що після Якова осінь вже заплакала, бо після Якова тепла нема ніякого.

22 жовтня народились:

1870 — Іван Бунін, російський поет, письменник українського походження, Нобелівський лауреат. Багато років жив та творив в Україні (Харків, Полтава, Одеса, Київ).

1880 — Віктор Протопопов, видатний український психіатр та фізіолог, засновник патофізіологічного напрямку в психіатрії. Розробив

оригінальні методи дослідження вищої нервової діяльності, описав «Синдром Протопопова».

Події 22 жовтня:

1937 — заарештований митрополит Київський і всієї України Василь Липківський.

1980 — Папа римський відмінив вердикт 1633 року, що засуджував Галілея

2006 — Семиразовий чемпіон світу з автоперегонів «Формула-1» Міхаель Шумахер на Гран-прі Бразилії 2006 закінчив кар'єру гонщика.

7 листопада народилися:

1888 — Нестор Махно, ватажок анархістського руху, керівник повстанських загонів в період Громадянської війни 1917–1923. Неперевершений тактик ведення партизанської війни, розробив новий вид військової техніки – тачанку.

1936 — Микола Вінграновський, український письменник, режисер, сценарист, актор. Автор збірок поезій «На срібнім березі», «Київ», «Любово, не прощай!», збірок віршів та повістей для дітей.

Події 7 листопада:

1708 — український гетьман Іван Мазепа з частиною свого війська з'єднався з військами шведського короля Карла XII біля села Горки (28 жовтня за юліанським календарем)

1917 — Центральна рада прийняла 3-й Універсал, де проголосила створення Української Народної Республіки

1928 — у Харкові офіційно відкрито Держпром, один з перших українських хмарочосів.

У дохристиянські часи 12 грудня наші пращури відзначали свято Калити. Ці дні вважалися найкоротшими перед зимовим Сонцестоянням, а Калита – пісний корж, якраз і була символом сонця. Її прив'язували до сволока і парубки, проїжджаючи на коцюбі під калитою, повинні були її відкусити, при цьому їх намагалися розсмішити і не дати вкусити коржа. Зрозуміло, зменшення калити символізувало зменшення світлового дня.

12 грудня народились:

1890 — Андрій Мельник, військовий і політичний діяч, полковник армії УНР, голова Проводу ОУН.

1928 — Леонід Биков, український актор, режисер і сценарист.

12 грудня відзначають: День сухопутних військ України

Події 12 грудня:

1674 — у Києво-Печерській друкарні вийшов перший короткий нарис історії України — «Синопис».

1764 — російська імператриця Катерина II скасувала Гетьманщину в Україні.

1818 — у Полтаві було відкрито Інститут шляхетних панянок.

Бібліотечні вісті

Інформаційний вісник
Наукової бібліотеки Уманського державного
педагогічного університету
імені Павла Тичини

Адреса: вул. Садова 2, м. Умань
Над номером працювали:
Редактор: Григоренко Т. В.
Редколегія: Усатюк О. А., Рудь І. Г.
Дизайн та верстка: Найкус Т. М.